

دیر آتش نشان شدم

این قدر سرزنده و شاداب و پرانرژی است که وقتی سال تولدش را می گوید، تعجب می کنیم. سرآتشبار علی قویدل، متولد ۱۳۵۱ است و بیست و سه سالگی می شود که لباس آتش نشانی به تن دارد، هر چند در مقایسه با همکارانش خیلی دیر وارد این عرصه شده است. او تعریف می کند: «از همان دوران نوجوانی عاشق کارهای هیجان انگیز و حادثه ای بودم، همیشه هم در ذهنم می چرخید که یا آتش نشان شوم، یا اینکه وارد نیروی انتظامی شوم. به سن انتخاب شغل که رسیدم دیگر وقتش بود که تصمیم های نوجوانی ام را عملی کنم، اما خانواده و به ویژه پدرم مخالف این کار بودند؛ حتی تاپای استخدام در نیروی انتظامی هم رفتم، ولی نگذاشتند. ناچار کارمند شهرداری شدم. بیست و هشت ساله بودم که آتش نشانی مشهود اطلاق استخدام منتشر کرد. این بار دیگر مصمم بودم هر طور که شده به شغل مورد علاقه ام برسم. این راهم بگویم که چند سال از ازدوایم می گذشت و یک بچه کوچک هم داشتم. مخفیانه ثبت نام کردم و وقتی در تست ها قبول شدم واستخدامم تقریباً قطعی شد، به خانواده و همسرم جریان را اطلاع دادم. خوش بختانه دیگر کسی مخالفت نکرد و از آن روز به بعد این افتخار را داشتیم که لباس آتش نشانی به تن کنیم.»

گروه نجات چیست؟

قویدل عضو گروه نجات است؛ گروهی که خیلی از شهروندان، مثل ما، اصلاً از وجودش در سازمان آتش نشانی با خبر نیستند و نمی دانند که اعضای این گروه چه کاری انجام می دهند.

او درباره گروه نجات می گوید: «از زمانی که وارد سازمان شدم، در گروه نجات مشغول خدمت هستم. جدای از همکاری که وظیفه اطفای حریق را به عهده دارند، یک گروه دیگر متشکل از افراد زنده و ورزیده آتش نشانی هم تشکیل شده که وظیفه اصلی شان نجات موجودات زنده است؛ مثلاً اگر کسی در آتش گرفتار شده باشد، این بچه های گروه نجات هستند که داخل می شوند و او را بیرون می آورند. نجات افراد از حوادثی مثل محبوس شدن در زیر آوار ساختمان یا آسانسور و تصادف ها و نیز مقابله با حیوانات وحشی و موزی در محیط زندگی انسان ها و بعضاً زنده گیری آن ها و... کارهایی هستند که مربوط به گروه نجات است و در مواجهه با این موارد ما باید خودمان را به محل حادثه برسانیم.»

دوره های مخصوص روان شناسی برای روزهای سخت

اقدام به خودکشی ها هم از آن دسته حوادثی هستند که اگر اتفاق بیفتند، بچه های گروه نجات آتش نشانی هستند که باید به سرعت خودشان را به محل حادثه برسانند و آقا یا خانمی را که قصد چنین کاری را دارد منصرف کنند. قویدل که در طول این بیست سال، کم شاهد این اتفاق نبوده است بیان می کند: «برای اینکه ما آتش نشان های گروه نجات با استرس کم تر و قدرت جذب اعتماد بیشتر با اقدام به خودکشی ها مواجه شویم و مؤثر عمل کنیم، دوره های ویژه این کار را به صورت مستمر می گذرانیم تا خدای نکرده به واسطه اشتباه و یا کار نابلدی ما اتفاق ناگوار رخ ندهد. خودکشی واقعا شوخی بردار نیست و لحظه لحظه اش اهمیت دارد، زیرا جان یک آدم به شدت در خطر است.»

آتش نشان ایستگاه شماره هشت لایه صحبت هایش از خودکشی هایی که به چشم دیده است می گوید: «یادم هست یک بار دهم می صبح به ما خبر دادند که یک نفر روی لبه پل «امام حسین (ع)» ایستاده و می خواهد پایین بپرد. وقتی به آن جا رسیدیم، دیدم که یک آقا پیراهن و کاپشنش را آورده و لخت در آن هوای سرد و بارانی مشغول قدم زدن روی لبه پل است. نوع حرف زدن و حرکاتش هم مشخص بود که تحت تأثیر مواد مخدر است. با صحبت کردن و شنیدن خواسته هایش، و بعد اینکه کمی آرام شد، موفق شدیم از روی پل صحیح و سالم پایین بیاوریمش؛ البته متأسفانه همیشه هم ختم به خیر نمی شود. یک بار دیگر جوانی برای اینکه ثابت کند برای دختر مورد علاقه اش

بیشتر نمایش است!

هم صحبت ما حرف جالبی درباره خودکشی هایی، که در این دوسه سال گذشته آمارش کمی بالا رفته است، می زند. او می گوید فقط بیست و سی درصد این ها واقعی است و بعد ادامه می دهد: «ببینید؛ کسی که واقعا قصد خودکشی داشته باشد، نمی رود لبه پل یا در هر جای مرتفع دیگری منتظر بایستد تا ما سر برسیم و از این کار منصرف کنیم. سریع خودش را پایین می اندازد و کار را تمام می کند؛ مثل آقایی که چند سال پیش خودش را از پل «استقلال» پرت کرد. بیشتر این هایی که اقدام به خودکشی می کنند خواهسته ای دارند که خانواده یا هر کس دیگری حاضر نیست آن را انجام دهد. یکی از ساده ترین راه ها برای رسیدن به آن خواهسته این است که دست به خودکشی بزنند تا طرف مقابل کوتاه بیايد. برای نمونه موردی داشتیم که پدري برای فرزندش ماشین نخريده بود؛ فرزند هم روی یک ساختمان نیمه کاره ایستاده بود و تهدید می کرد؛ یاد همین مورد اخیر پل «امام حسین (ع)»، خانواده مخالف از دوای دختر خانم با خواستگارش بود. برای همین است که می گویم بیشتر خودکشی هایی که این روزها اتفاق می افتد، واقعی نیست و افراد می خواهند از این راه به خواهسته شان برسند.»

پل «امام حسین (ع)» ایمن نیست

پاییز سال پیش پدري کودکش را از بالای پل «امام حسین (ع)» پرت کرد و چند روزی این حادثه تیتريک اخبار شد. چند هفته پیش هم دختر جوانی قصد داشت خودش را از بالای این پل بیندازد که آتش نشان ها منصرفش کردند. فرمانده گروه نجات ایستگاه طبهرسی شمالی می گوید این پل برای ما به کابوسی تبدیل شده است و بعد می افزاید: «پل «امام حسین (ع)»، پل «میدان بار نوغان»، پل «فجر» و پل میدان «پنج تن (ع)» جزو مکان های ناایمن شهر مشهد هستند. شاید باورتان نشود اما در طول این یک ماه اخیر سه بار از پل «امام حسین (ع)» اقدام به خودکشی داشته ایم که با حضور به موقع گروه نجات کار به جاهای باریک نکشیده است. سازمان آتش نشانی چندین بار با شهرداری منطقه نامه نگاری کرده و به صورت جدی خواستار فانس کشی این پل ها شده است؛ حتی کارشناسان شهرداری هم یک بار اقدام به اندازه گیری کردند تا کار فانس کشی و ایمن سازی را انجام دهند ولی خبری نشد. در تازه ترین نامه هم گفته اند که فعلاً بودجه ای برای این کار ندارند.»

روایت آتش نشان از ماجرای خودکشی دختر جوان روی پل باید در لحظه

روز یکشنبه، دوم مهرماه ۱۳۹۶، یک فیلم کوتاه چهل و نه ثانیه ای بسیاری از کانال های تلگرامی مشهور را ترافیک بزرگراه «شهید میرزایی» گرفتار شده بود، ثبت و ضبط و برای یکی از کانال ها از سال کرده بود. شاید حسین (ع)»، که با تلاش آتش نشانان ناکام ماند. «روبرو می شدند، فکر می کردند که دختر جوان ساعتی قبل روی پل «امام بود که سر و کله زدن ها و صحبت های مداوم آتش نشان ها با او فایده ای نداشت و همچنان مصمم است که به زندگی اش پایان دهد. ثانیه چهل فیلم نقطه اوج ماجراست؛ جایی که یک آتش نشان دست دختر جوان را می گیرد و او را از لبه پل بلند می کند و به پیاده روی می کشاند. علی قویدل، عضو گروه نجات ایستگاه شماره هشت طبهرسی شمالی، همان آتش نشانی است که جان این دختر جوان را نجات داد.